

Phải có một ngày

Bình minh tỏ rạng chân trời,
Đoàn người rộn rã nói cười hân hoan.
Nhịp chân theo tiếng trống vang,
Hàng hàng, lớp lớp vây quanh kỳ đài.
Rừng cờ phát phới tung bay,
Màu cờ xen lẫn nền trời xanh lơ.
Ménh mông sóng nước vỗ bờ,
Ánh dương chiếu rọi vàng tơ góc trời.
Kỳ đài nền tỏa hương rơi,
Uy nghi chiêng trống, sáng ngời đỉnh lư.
Phút giây long trọng đợi chờ,
Ba hồi chiêng trống khai giờ lễ vong.

“Tổ Hùng Vương, chứng cho lòng,
Mừng ngày đoàn tụ giống dòng Việt Nam.
Từ lâu đau khổ làm than,
Tóc tang thảm thiết, điêu tàn khắp nơi!
Hôm nay con cháu bồi hồi,
Năm Châu tụ họp, vang lời hùng ca.
Góp bàn tay dựng quốc gia,
Tự do dân chủ theo nhà Hùng Vương.
Hỡi người Việt khắp muôn phương,
Tại sao lang bạt tang thương đời đời?
Tương tàn, xương đổ máu rơi,
Vì ai lỗi ấy, hỏi nơi lòng mình.
Cúi đầu sám hối tổ tiên,
Khẩn cầu xin tội, giải nguyên chiến tranh.

Rừng người bất động tâm thành,
Chiêu hồn nức nở âm vang ngậm ngùi.

“Khóc người chiến sĩ khắp nơi,
Hy sinh vì quốc thân nơi sa trường.
Khóc người tàn phế cô đơn,
Một phần thân thể dâng hồn núi sông.
Khóc người vừa mới lấy chồng,

Phòng loan khép kín nỗi lòng từ đây.
Khóc người cô quả đạn dầy,
Dầm sương dãi nắng, từng ngày nuôi con.
Khóc cho bao trẻ thân cô,
Thiếu cha vắng mẹ, cuộc đời lắm than.
Khóc người vô tội chết oan,
Tên bay đạn lạc, chết làm sao yên.
Khóc người vượt biển, vượt biên,
Thây phơi biển rộng, lấp bên ven rừng.
Khóc người gặp cảnh trầm luân,
Phật cầu, khẩn Chúa, tuyệt đường là đây.
Khóc người thân phận tù đầy,
Sống trong địa ngục hình hài tiêu hao.
Khóc cho cha mẹ úa sầu,
Tuổi già mong mỏi, lo âu từng ngày.
Khóc cho muôn vạn đắng cay,
Hồng trần dâu bể, chốn này tạm dung.
Khóc cho những kẻ anh hùng,
Sa cơ, thất thế còn mong được gì?
Khóc cho những cảnh chia ly,
Kẻ đi người ở, bên kia bên này.
Khóc cho thấu đến tận trời,
Cứu nhân dân Việt thoát đời đau thương”.

Lời kinh hòa với trống chuông,
Nén hương, vàng mã gửi hồn cõi âm.
Từ đây thù hận tan dần,
Người trong một nước phải cần thương nhau.
Như bánh chưng với bánh dầy
Như trời với đất, muôn dân thuận hòa.
Chung lo xây dựng quốc gia,
Làm cho rạng rỡ nước nhà Việt Nam.
Từng tràng pháo nổ dòn tan,
Trên trời rực rỡ hoa đăng chói lòa.
Quốc ca hùng tráng nức lòng,
Dấn thân vì nước, con Rồng cháu Tiên.
Nương làn gió, xoải cánh chim,
Hương trầm ngậy ngát, bay lên ngạt ngào.
Muôn lòng như một, đồng bào,
Hồn thiêng sông núi ngút cao ngàn đời.

Nguyễn P. Thúy, 01/10/2002